

Czwartek, 14 września 2017 r.

P8_TA(2017)0358

Rozliczalność, przejrzystość i rzetelność w instytucjach UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 września 2017 r. w sprawie rozliczalności, przejrzystości i rzetelności w instytucjach UE (2015/2041(INI))

(2018/C 337/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją decyzję z dnia 15 kwietnia 2014 r. w sprawie zmiany porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie „Rejestru służącego przejrzystości” ⁽¹⁾,
 - uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 9 i 10,
 - uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 maja 2008 r. sprawie określenia ram dla działalności grup interesu (lobbystów) w instytucjach europejskich ⁽²⁾,
 - uwzględniając decyzję Komisji z dnia 25 listopada 2014 r. dotyczącą niespotykania się z niezarejestrowanymi lobbystami i publikowania informacji na temat spotkań z lobbystami,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów (art. 104 ust. 7 Regulaminu) w latach 2011-2013 ⁽³⁾,
 - uwzględniając zasady Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) w zakresie przejrzystości i uczciwości lobbingu,
 - uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2016 r. w sprawie ogólnego przeglądu Regulaminu Parlamentu ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych oraz opinie Komisji Handlu Międzynarodowego, Komisji Kontroli Budżetowej, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisji Prawnej, jak również Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A8-0133/2017),
- A. mając na uwadze, że „Unia przestrzega zasady równości swoich obywateli, którzy są traktowani z jednakową uwagą przez jej instytucje” (art. 9 TUE), mając na uwadze, że „każdy obywatel ma prawo uczestniczyć w życiu demokratycznym Unii” oraz że „decyzje są podejmowane w sposób jak najbardziej otwarty i zbliżony do obywatela” (art. 10 ust. 3 TUE, zapis ten został podobnie sformułowany w motywie 13 preambuły do traktatu oraz w jego art. 1 ust. 2 i art. 9); mając na uwadze, że „instytucje, organy, urzędy i agencje Unii działają z jak największym poszanowaniem zasady otwartości” (art. 15 ust. 1 TFUE);
- B. mając na uwadze, że instytucje UE poczyniły już postępy i stały się bardziej otwarte, pod wieloma względami wyprzedzając już krajowe i regionalne instytucje polityczne w zakresie przejrzystości, rozliczalności i rzetelności;
- C. mając na uwadze, że dialog między ustawodawcami a społeczeństwem stanowi ważny aspekt demokracji, podobnie jak reprezentowanie interesów, oraz mając na uwadze, że odpowiednia reprezentacja różnych interesów w procesie ustawodawczym jest dla posłów istotnym źródłem informacji i wiedzy specjalistycznej oraz jest kluczowa dla właściwego funkcjonowania pluralistycznych społeczeństw;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0376.

⁽²⁾ Dz.U. C 271 E z 12.11.2009, s. 48.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0203.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0484.

Czwartek, 14 września 2017 r.

- D. mając na uwadze, że w związku z coraz większym dystansem między UE i jej obywatelami, a także w związku z potrzebą zapewnienia większego zainteresowania mediów sprawami UE, instytucje UE muszą dążyć do możliwie jak najwyższych standardów w zakresie przejrzystości, rozliczalności i rzetelności; mając na uwadze, że zasady te stanowią kluczowe i uzupełniające się elementy promowania dobrych rządów w instytucjach UE oraz zapewniania większej otwartości w funkcjonowaniu UE i jej procesu decyzyjnego, a także mając na uwadze, że powinny być one przewodnimi zasadami kultury obowiązującej w instytucjach;
- E. mając na uwadze, że zaufanie obywateli do instytucji UE ma podstawowe znaczenie dla demokracji, dobrych rządów i skutecznego kształtowania polityki; mając na uwadze, że istnieje potrzeba ograniczenia luk w rozliczalności w UE oraz przejścia na metody kontroli w większym stopniu oparte na współpracy, łączące demokratyczny nadzór, kontrolę i audyt, a jednocześnie zapewniające większą przejrzystość;
- F. mając na uwadze, że nieprzejrzyste i jednostronne reprezentowanie interesów może prowadzić do ryzyka korupcji oraz stanowić istotne zagrożenie i poważne wyzwanie dla rzetelności podmiotów kształtujących politykę, a także dla zaufania obywateli do instytucji UE; mając na uwadze, że korupcja niesie znaczne konsekwencje finansowe i stanowi poważne zagrożenie dla demokracji, praworządności i inwestycji publicznych;
- G. mając na uwadze, że akt prawny będący nową podstawą obowiązkowego rejestru służącego przejrzystości wymaga prawnego zdefiniowania działalności wchodzącej w zakres rejestru, co pozwoliłoby doprecyzować istniejące niejednoznaczne definicje i interpretacje przejrzystości, rzetelności i odpowiedzialności;
- H. mając na uwadze, że krajowe rejestry służące przejrzystości zostały już ustanowione w niektórych państwach członkowskich;
- I. mając na uwadze, że zgodnie z wymogiem przejrzystości określonym w art. 15 ust. 3 TFUE w powiązaniu z art. 42 Karty praw podstawowych i utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości UE (TSUE), każdy obywatel Unii ma prawo dostępu do dokumentów instytucji, organów i innych jednostek organizacyjnych Unii⁽¹⁾;

Nadanie rejestrowi służącemu przejrzystości możliwie najbardziej obowiązkowego charakteru

1. przyjmuje z zadowoleniem decyzję Prezydium PE w sprawie zlecenia administracji opracowania dla wszystkich sprawozdawców i sprawozdawców komisji opiniodawczych wzorca w celu stworzenia dobrowolnego śladu legislacyjnego, w którym wskazane zostanie, do jakich przedstawicieli grup interesów i organizacji zwrócono się o opinię; wzorec ten powinien być również dostępny jako narzędzie informatyczne;
2. przypomina o zmienionym w wyniku przeglądu Regulaminie z dnia 13 grudnia 2016 r., zgodnie z którym posłowie powinni przyjąć systematyczną praktykę spotykania się wyłącznie z tymi przedstawicielami grup interesu, którzy są zarejestrowani w rejestrze służącym przejrzystości, oraz apeluje, by zasadą tą objąć również posiedzenia między przedstawicielami grup interesu i sekretarzem generalnym, dyrektorami generalnymi oraz sekretarzami generalnymi grup politycznych; zwraca się do posłów i ich personelu o sprawdzenie, czy przedstawiciele grup interesu, z którymi zamierzają się spotkać, są zarejestrowani, i jeśli tak nie jest, o zwrócenie się do nich o to, by zrobili to jak najszybciej przed spotkaniem; apeluje do Rady o wprowadzenie podobnych postanowień, które obejmą stałe przedstawicielstwa; uważa, że należy zobowiązać podmioty rejestrujące się w rejestrze służącym przejrzystości do przedstawienia dokumentów poświadczających, że przedstawione informacje są prawdziwe;
3. przypomina definicję „spotkania z przedstawicielami grup interesu” zawartą w decyzji Komisji z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawie publikowania informacji dotyczących spotkań; przypomina postanowienia dotyczące informacji, które mogą pozostać nieujawnione na mocy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001; uważa, że przepisy dotyczące takich spotkań nie powinny ograniczać się do spotkań dwustronnych, ale obejmować także spotkania z organizacjami międzynarodowymi;
4. uważa, że sprawozdawcy, kontrsprawozdawcy i przewodniczący komisji powinni publikować, za pośrednictwem śladu legislacyjnego, informacje o spotkaniach z przedstawicielami grup interesu podlegającymi zakresowi rejestru służącego przejrzystości dotyczące dokumentów, za które ponoszą odpowiedzialność, i że wszelkie wyjątki powinny chronić życie i wolność informatorów działających w dobrej wierze;

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału z dnia 21 września 2010 r. – Królestwo Szwecji/Association de la presse internationale ASBL (API) i Komisja Europejska (C-514/07 P), Association de la presse internationale ASBL (API) przeciwko Komisji Europejskiej (C-528/07 P), Komisja Europejska przeciwko Association de la presse internationale ASBL (API) (C-532/07 P), połączone sprawy C-514/07 P, C-528/07 P i C-532/07 P, ECLI:EU:C:2010:541.

Czwartek, 14 września 2017 r.

5. apeluje do Prezydium o przyjęcie odpowiednich środków w celu umożliwienia posłom, którzy sobie tego życzą, publikowania w ich profilach na stronie internetowej Parlamentu informacji o spotkaniach z przedstawicielami grup interesu;
6. apeluje do Komisji o objęcie wszystkich odnośnych pracowników Komisji (począwszy od szczebla kierownika działu) praktyką, zgodnie z którą spotkania odbywają się wyłącznie z organizacjami lub osobami samozatrudnionymi figurującymi w rejestrze służącym przejrzystości;
7. wzywa Komisję do publikowania informacji o spotkaniach wszystkich odnośnych pracowników Komisji uczestniczących w procesie decyzyjnym UE z udziałem organizacji zewnętrznych, przy jednoczesnym uwzględnieniu niezbędnych zasad ochrony danych osobowych; w przypadku innych pracowników uczestniczących w tych spotkaniach należy opublikować informację o dziale lub wydziale;
8. popiera apel Komisji do instytucji UE i ich personelu, a także do agencji UE, o niezapraszanie w charakterze mówców niezarejestrowanych przedstawicieli grup interesu objętych zakresem rejestru służącego przejrzystości, o nieobejmowanie patronatu nad organizowanymi przez nich wydarzeniami oraz o odmowę organizowania takich wydarzeń w budynkach UE, a także o niezezwalanie im na udział w organach doradczych Komisji;
9. apeluje do Komisji, aby zadbało o to, by wszystkie informacje dotyczące reprezentacji interesów w instytucjach UE, deklaracji interesów, potwierdzonych konfliktów interesów, a także grup eksperckich były łatwo dostępne dla ogółu społeczeństwa w jednej scentralizowanej internetowej bazie danych;
10. zachęca Komisję do opracowania środków w celu osiągnięcia lepszej równowagi poprzez wzmocnienie pozycji niedostatecznie reprezentowanych grup interesu;
11. uważa, że na posłach do Parlamentu Europejskiego mianowanych na stanowisko sprawozdawcy, kontrsprawozdawcy lub przewodniczącego komisji spoczywa szczególna odpowiedzialność za zachowanie przejrzystości w zakresie ich kontaktów z przedstawicielami grup interesów w związku z rolą, jaką odgrywają oni w unijnym procesie legislacyjnym;
12. uważa, że podmioty figurujące w rejestrze służącym przejrzystości powinny terminowo wprowadzać do rejestru obowiązkowe aktualizacje informacji o wydatkach poniesionych przez zarejestrowanych w związku z działalnością objętą zakresem rejestru wówczas, gdy wydatki przekraczają limit ustalony dla danej kategorii;
13. uważa, że wszystkie zarejestrowane podmioty powinny być zobowiązane do publikowania w rejestrze służącym przejrzystości listy wszystkich darczyńców, wraz z odnośnymi darowiznami przekraczającymi kwotę 3 000 EUR, oraz do corocznego wskazywania charakteru i wartości poszczególnych darowizn; jednorazowe darowizny o wartości przekraczającej kwotę 12 000 EUR muszą być niezwłocznie zgłaszane;
14. ponawia swój stały apel o wsparcie unijnego rejestru służącego przejrzystości aktem prawnym, jeżeli niemożliwe jest wyeliminowanie wszystkich luk i doprowadzenie do powstania rejestru w pełni obowiązującego wszystkich przedstawicieli grup interesu przy pomocy porozumienia międzyinstytucjonalnego; uważa, że wniosek dotyczący takiego aktu prawnego mógłby uwzględnić postępy poczynione dzięki zmianom wprowadzonym do porozumienia międzyinstytucjonalnego i parlamentarnego kodeksu postępowania; przypomina Komisji o tym, że w swojej decyzji z dnia 15 kwietnia 2014 r. wezwał ją do przedstawienia do końca 2016 r. odpowiedniego wniosku ustawodawczego w sprawie ustanowienia obowiązkowego rejestru służącego przejrzystości na mocy art. 352 TFUE;
15. ponownie apeluje do Rady, w tym do jej organów przygotowawczych, o jak najszybsze przyłączenie się do rejestru służącego przejrzystości; apeluje do wszystkich państw członkowskich o wprowadzenie aktów prawnych sprzyjających przejrzystości reprezentowania interesów; apeluje do państw członkowskich o wprowadzenie przepisów zobowiązujących przedstawicieli grup interesów do zapewniania przejrzystości w kwestiach, w których ich kontakty z krajowymi politykami i pracownikami administracji publicznej mają na celu wywieranie wpływu na unijne przepisy;

Przejrzystość, rozliczalność i rzetelność podczas kontaktów z przedstawicielami grup interesów

16. przypomina swoją decyzję z dnia 13 grudnia 2016 r. w sprawie odebrania przywilejów podmiotom, które odmawiają współpracy przy dochodzeniach, przesłuchaniach bądź posiedzeniach komisji organizowanych w ramach misji informacyjnych; apeluje do Komisji o wprowadzenie dodatkowych zmian w kodeksie postępowania w odniesieniu do zarejestrowanych podmiotów, aby skłonić je do nieudzielania, w dobrej wierze, niewystarczających i wprowadzających w błąd informacji podczas takich przesłuchań lub posiedzeń komisji; uważa, że podmioty figurujące w rejestrze służącym przejrzystości powinny na mocy kodeksu postępowania podlegać zakazowi zatrudniania osób i organizacji ukrywających interesy lub strony, którym służą;

Czwartek, 14 września 2017 r.

17. uważa, że firmy doradcze, kancelarie prawne i doradcy prowadzący własną działalność gospodarczą powinni określać dokładną skalę działalności objętej rejestrem, a jednocześnie przyznaje, że w przypadku niektórych osób spełnienie wymogów rejestru służącego przejrzystości może być utrudnione na mocy prawa krajowego obowiązującego w niektórych państwach członkowskich;

18. podkreśla, że zarejestrowane podmioty, w tym kancelarie prawne i firmy doradcze, powinny wskazać w rejestrze służącym przejrzystości wszystkich klientów, w których imieniu prowadzą działalność służącą reprezentowaniu interesów, podlegającą zakresowi rejestru służącego przejrzystości; z zadowoleniem przyjmuje decyzje podjęte przez różne izby adwokackie i stowarzyszenia prawnicze, w których uznano różnicę między działalnością sądową prawników a pozostałą działalnością objętą zakresem rejestru służącego przejrzystości; uważa, że Rada Izb Adwokackich i Stowarzyszeń Prawniczych Unii Europejskiej powinna zachęcać swoich członków do przyjmowania podobnych środków, a jednocześnie przyznaje, że w przypadku niektórych osób spełnienie wymogów rejestru służącego przejrzystości może być utrudnione na mocy prawa krajowego obowiązującego w niektórych państwach członkowskich;

19. zauważa, że w niektórych państwach członkowskich istnieją statutowe przepisy dotyczące zasad regulujących wykonywanie zawodów, które to przepisy w sposób obiektywny uniemożliwiają zwłaszcza kancelariom prawnym rejestrację w rejestrze służącym przejrzystości oraz uczestnictwo w procesie ujawniania informacji o ich klientach, które są wymagane do celów rejestru; dostrzega jednak również, że istnieje poważne niebezpieczeństwo nadużywania takich statutowych przepisów w celu unikania publikowania informacji wymaganych do dokonania prawidłowego wpisu w rejestrze; w związku z powyższym przyjmuje z zadowoleniem wyraźną gotowość organizacji zawodowych prawników do wspólnego działania w celu dopilnowania, by w interesie tych grup zawodowych nieujawnianie informacji ograniczało się wyłącznie do przypadków obiektywnie dopuszczonych przez prawo; wzywa Komisję i przewodniczącego Parlamentu Europejskiego do dopilnowania, by ta gotowość przyniosła wymierne skutki, oraz do jak najszybszego zapisania odnośnych wyników w zmienionym porozumieniu;

20. zwraca się do Prezydium, by zgodnie z art. 15 TFUE i art. 11 TUE wprowadziło wymóg rejestracji przed udzieleniem dostępu do budynków Parlamentu dla niezarejestrowanych organizacji lub osób prowadzących działalność wchodzącą w zakres rejestru służącego przejrzystości; uważa, że z takiego obowiązku powinny być zwolnione grupy odwiedzających; podkreśla, że Parlament, jako europejskie zgromadzenie reprezentujące obywateli, powinien w dalszym ciągu prowadzić politykę otwartych drzwi dla obywateli oraz że nie należy tworzyć zbędnych przeszkód, które mogłyby zniechęcać obywateli do odwiedzania budynków Parlamentu Europejskiego;

21. ubolewa, że według Transparency International ponad połowa wpisów w unijnym rejestrze lobbystów w 2015 r. była niedokładna, niepełna lub pozbawiona znaczenia;

22. apeluje do Prezydium i sekretarza generalnego o ułatwienie procesu odnawiania przepustek niezbędnego do ich wydawania lobbystom, poprzez utworzenie wyznaczonego punktu odnawiania przepustek, aby uniknąć nadmiernego czasu oczekiwania na uzyskanie dostępu do budynków; apeluje o zniesienie ograniczenia, zgodnie z którym maksymalnie czterech posiadaczy przepustek może jednocześnie uzyskać dostęp do budynków Parlamentu;

23. przypomina swoją decyzję z dnia 13 grudnia 2016 r. dotyczącą przepustek dla osób z otoczenia posłów i wzywa sekretarza generalnego do zmiany przepisów z dnia 13 grudnia 2013 r. dotyczących przepustek i zezwoleń zapewniających dostęp do budynków Parlamentu, tak aby każda osoba, która ukończyła 18 rok życia i ubiega się o przepustkę dla osób z otoczenia posłów, musiała podpisać dokument poświadczający, że nie będzie angażowała się w działalność objętą zakresem rejestru służącego przejrzystości;

24. uważa, że należy koniecznie w trybie pilnym wprowadzić odpowiedni system monitorowania wpisów w celu zapewnienia, aby informacje dostarczane przez rejestrujących miały istotne znaczenie oraz były dokładne, aktualne i kompleksowe; w związku z powyższym apeluje o znaczne zwiększenie zasobów Działu ds. Przejrzystości Parlamentu Europejskiego oraz wspólnego sekretariatu rejestru służącego przejrzystości;

25. uważa, że Dział ds. Przejrzystości i wspólny sekretariat rejestru służącego przejrzystości powinny co roku weryfikować deklaracje zarejestrowanych podmiotów na zasadzie wyrywkowych kontroli na tyle licznych, by zapewnić wiarygodne, dokładne, aktualne i pełne dane;

26. w odniesieniu do art. 4 ust. 2 i art. 5 ust. 2 TUE uważa, że demokratycznie wybrane i kontrolowane instytucje państwowe na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym oraz ich przedstawiciele w instytucjach UE, a także ich wewnętrzne organy, formalne i nieformalne stowarzyszenia, jak również organizacje parasolowe zrzeszające wyłącznie te podmioty, nie powinny być objęte unijnym rejestrem służącym przejrzystości, jeżeli działają w interesie publicznym, gdyż stanowią one część wieloszczeblowego unijnego systemu zarządzania;

Czwartek, 14 września 2017 r.

Obrona rzetelności w obliczu konfliktu interesów

27. wzywa te instytucje i organy UE, które jeszcze nie mają kodeksu postępowania, do jak najszybszego opracowania takiego dokumentu; ubolewa nad tym, że Rada i Rada Europejska wciąż jeszcze nie przyjęły kodeksu postępowania swoich członków; wzywa Radę do wprowadzenia szczegółowego kodeksu etycznego, który obejmowałby sankcje i uwzględniałby ryzyko związane z delegatami krajowymi; uważa, że Rada musi być rozliczalna i przejrzysta, podobnie jak pozostałe instytucje; apeluje także o przyjęcie kodeksu dla członków i personelu dwóch organów doradczych UE, a mianowicie Komitetu Regionów i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego; wzywa agencje UE do przyjęcia wytycznych dotyczących spójnej polityki w zakresie zapobiegania konfliktom interesów i zarządzania nimi dla członków zarządu i dyrektorów, ekspertów w komitetach naukowych oraz członków izb odwoławczych, oraz do przyjęcia i wdrożenia jednoznacznej polityki w sprawie konfliktów interesów zgodnie z planem działania dotyczącym monitorowania wspólnego podejścia do zdecentralizowanych agencji UE;

28. jest zdania, że wszyscy urzędnicy UE, w tym pracownicy zatrudnieni na czas określony, akredytowani asystenci parlamentarni, pracownicy kontraktowi i eksperci krajowi, powinni być zachęceni do przejścia szkolenia na temat sposobu postępowania z przedstawicielami grup interesu oraz rozwiązywania konfliktu interesów;

29. podkreśla potrzebę zwiększenia rzetelności i polepszenia ram etycznych dzięki jasnym i umocnionym kodeksom postępowania i zasadom etycznym, aby umożliwić rozwijanie wspólnej faktycznej kultury rzetelności we wszystkich instytucjach i agencjach UE;

30. uznaje, że efekt tzw. „drzwi obrotowych” może być szkodliwy dla stosunków między instytucjami a przedstawicielami grup interesu; wzywa instytucje UE do opracowania systematycznego i proporcjonalnego podejścia do tego wyzwania; uważa, że wszystkie ustalenia dotyczące efektu „drzwi obrotowych” powinny mieć również zastosowanie do przewodniczącego Rady;

31. apeluje o zaostrzenie ograniczeń mających zastosowanie do byłych komisarzy poprzez wydłużenie okresu przejściowego do trzech lat i wprowadzenie obowiązku jego przestrzegania przynajmniej w odniesieniu do wszystkich rodzajów działalności wchodzących w zakres rejestru służącego przejrzystości;

32. uważa, że decyzje dotyczące nowych ról urzędników wysokiego szczebla i byłych komisarzy muszą być podejmowane przez organ mianowany przy zachowaniu jak największej niezależności od osób, których dotyczą te decyzje;

33. domaga się, by wszystkie instytucje UE ujawniały corocznie, w poszanowaniu unijnych przepisów dotyczących ochrony danych, informacje o urzędnikach wysokiego szczebla, którzy opuścili administrację UE, oraz o funkcjach, jakie przyjęli;

34. jest zdania, że należy rozważyć wprowadzenie osiemnastomiesięcznego okresu przejściowego po upływie okresu mianowania członków zewnętrznych i członków ad hoc Rady ds. Kontroli Regulacyjnej z myślą o lepszym stanowieniu prawa, a także członków Rady Dyrektorów Europejskiego Banku Inwestycyjnego, przy czym w okresie tym nie mogliby oni prowadzić działalności lobbingsowej wobec członków organów zarządzających EBI oraz pracowników banku w interesie reprezentowanych przez nich przedsiębiorstw, klientów lub pracodawców;

Rzetelność a zrównoważony skład grup eksperckich

35. z zadowoleniem przyjmuje zamiar podjęcia przez Komisję działań następczych dotyczących zaleceń Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie unikania konfliktu interesów w grupach eksperckich oraz zdecydowanie popiera publikowanie w rejestrze grup ekspertów wystarczająco szczegółowych życiorysów wszystkich indywidualnie wyznaczonych ekspertów, a także publikowanie w nim składanych we własnym imieniu deklaracji każdego wyznaczonego eksperta o braku konfliktu interesów;

36. popiera apel Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczący umieszczenia w rejestrze służącym przejrzystości wymogu, zgodnie z którym do grup eksperckich można powoływać wyłącznie tych zainteresowanych członków, którzy nie są urzędnikami państwowymi i nie otrzymują całości lub zdecydowanej większości swojego wynagrodzenia od instytucji państwowych, takich jak uniwersytety, jednocześnie przy założeniu, że te ostatnie nie otrzymują finansowania od przedstawicieli grup interesów ani interesariuszy gospodarczych i społecznych;

Czwartek, 14 września 2017 r.

37. uważa, że przepis zawierający ogólne kryteria mające zastosowanie do określania interesów ekonomicznych i nieekonomicznych, zgodnie z zaleceniem Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich i w oparciu o przedstawiane przez ekspertów deklaracje interesów, byłby pomocny w wyborze przez Komisję ekspertów reprezentujących interesy w sposób umożliwiający zachowanie większej równowagi;

38. wzywa Komisję, aby publikowała na swojej stronie internetowej wszystkie protokoły posiedzeń grup ekspertów wraz z opisem różnych przedstawianych opinii;

39. wzywa Komisję do dopilnowania, by w ramach konsultacji rozpatrywano pytania otwarte, a nie pytania, których celem jest potwierdzenie obranych wcześniej kierunków polityki;

Rzetelność wyborów do Parlamentu Europejskiego

40. uważa, że w ramach unijnego prawa wyborczego wewnętrzpartyjne nominacje kandydatów muszą mieć charakter demokratyczny, tajny i odbywać się przy wystarczającym udziale posłów, a osoby skazane prawomocnym wyrokiem za korupcję wymierzoną przeciwko interesom finansowym UE lub za korupcję mającą miejsce w jednym z państw członkowskich powinny utracić bierne prawo wyborcze na pewien okres odpowiadający wadze czynu; zwraca uwagę, że procedura wykluczenia została już wprowadzona w niektórych państwach członkowskich; uważa, że nowy instrument, taki jak dyrektywa, mógłby ustanowić wspólne minimalne standardy dla różnych praktyk i ram prawnych w poszczególnych państwach członkowskich w odniesieniu do wykluczenia z powodu korupcji;

Wzmocnienie odpowiedzialności prawnej komisarzy

41. apeluje do Komisji o pójście za przykładem dobrych praktyk państw członkowskich przyjmujących ustawy o funkcji ministrów i o przedstawienie wniosku ustawodawczego ustanawiającego obowiązki i prawa komisarzy w zakresie przejrzystości, przy zastosowaniu procedury współdecyzji;

42. domaga się, by decyzja dotycząca ustalenia wynagrodzeń komisarzy, w tym ich płac, którą od powstania Wspólnot Europejskich podejmowała wyłącznie Rada, była przyjmowana od tej pory w procedurze współdecyzji;

43. zwraca uwagę, że w niektórych państwach członkowskich nie istnieją ustawy o funkcji ministra, zawierające zapis wykluczający możliwość posiadania lub współposiadania przedsiębiorstwa przez osobę pełniącą funkcję publiczną;

Konflikty interesów w ramach zarządzania dzielonego i w państwach trzecich przy zarządzaniu środkami finansowymi z UE

44. dostrzega poważny konflikt interesów w tym, że przedsiębiorstwa tych osób pełniących funkcje publiczne w UE mogą występować o finansowanie z UE lub otrzymywać je jako podwykonawcy, a właściciel i pełniący funkcję publiczną jednocześnie sam ponosi odpowiedzialność za prawidłowe wykorzystywanie tych środków finansowych lub za jego kontrolowanie;

45. domaga się, aby we wszystkich przyszłych unijnych przepisach dotyczących świadczeń Komisja umieszczała klauzulę, zgodnie z którą przedsiębiorstwa w państwach członkowskich i państwach trzecich będące własnością osób pełniących funkcje publiczne nie mogą występować o finansowanie z UE ani takiego finansowania otrzymywać;

Osiągnięcie celu zapewnienia pełnego dostępu do dokumentów oraz przejrzystości do celów rozliczalności w procesie ustawodawczym

46. przypomina swój apel skierowany do Komisji i Rady w rezolucji z dnia 28 kwietnia 2016 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów w latach 2014–2015 ⁽¹⁾, w której:

— wezwał do rozszerzenia zakresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w celu objęcia nim wszystkich instytucji europejskich, które dotychczas nie wchodziły w ten zakres, w tym Rady Europejskiej, Europejskiego Banku Centralnego, Trybunału Sprawiedliwości oraz wszystkich organów i agencji UE,

— zaapelował, by instytucje, agencje i inne organy w pełni przestrzegały obowiązku prowadzenia pełnych rejestrów dokumentów, zgodnie z art. 11 i 12 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0202.

Czwartek, 14 września 2017 r.

- uznał, że dokumenty sporządzane w ramach rozmów trójstronnych, takie jak porządki dzienne, podsumowania wniosków, protokoły i ogólne podejścia Rady, są dokumentami dotyczącymi procedur ustawodawczych i zasadniczo nie powinny być traktowane odrębnie od innych dokumentów ustawodawczych i powinny być bezpośrednio dostępne na stronie internetowej Parlamentu,
- zaapelował o to, by stworzyć wspólny rejestr międzyinstytucjonalny zawierający specjalną wspólną bazę danych na temat procedur ustawodawczych będących w toku, zgodnie z Porozumieniem międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa,
- zaapelował do Rady, aby publikowała protokoły posiedzeń grup roboczych Rady i inne dokumenty,
- wezwał Komisję do stworzenia rejestru zawierającego całe ustawodawstwo drugiego stopnia, w szczególności dla aktów delegowanych, oraz odnotował, że prace nad jego stworzeniem są w toku, zgodnie z Porozumieniem międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa,
- wyraził opinię, że należy stworzyć niezależny organ nadzorczy odpowiedzialny za utajnianie i odtajnianie dokumentów,
- zaapelował o udostępnianie porządków obrad i sprawozdań z posiedzeń koordynatorów komisji, Prezydium i Konferencji Przewodniczących Parlamentu oraz zasadniczo wszystkich dokumentów, o których mowa w tych porządkach obrad, w drodze ich opublikowania na stronie internetowej Parlamentu;

Przejrzystość zewnętrznej reprezentacji UE i negocjacji prowadzonych przez UE

47. przyjmuje z zadowoleniem najnowsze orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, które umacnia parlamentarne prawo do informacji dotyczących umów międzynarodowych, jak również zobowiązanie instytucji do wypełnienia postanowień zapisanych w ust. 40 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa, poprzez wynegocjowanie usprawnionej współpracy i wymiany informacji; odnotowuje, że negocjacje rozpoczęły się pod koniec 2016 r., i apeluje w związku z tym do Rady, Komisji i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, by faktycznie zaangażowały się w jak najszybsze wypracowanie porozumienia z Parlamentem w sprawie usprawnionej współpracy i wymiany informacji na wszystkich etapach prac nad umowami międzynarodowymi i dołożyły w tym celu wszelkich starań, gdyż przyczyniłoby się to do większej legitymacji i kontroli demokratycznej działalności zewnętrznej UE;

48. odnotowuje, że mimo iż istnieje porozumienie o współpracy międzyinstytucjonalnej między Parlamentem a Komisją, to nie zawarto takiego porozumienia między Parlamentem a Radą;

49. podkreśla niedawne, podjęte przez Komisję wysiłki w celu zwiększenia przejrzystości negocjacji handlowych; uważa jednak, że Rada i Komisja powinny jeszcze udoskonalić swoje metody pracy, aby lepiej współpracować z Parlamentem, jeśli chodzi o dostęp do dokumentów, udzielanie informacji i podejmowanie decyzji w odniesieniu do wszystkich kwestii i negocjacji dotyczących wspólnej polityki handlowej (np. informacje dotyczące negocjacji – w tym zakres i postępy negocjacji oraz mandaty negocjacyjne – charakter mieszany lub wyłączny umów handlowych i ich tymczasowe stosowanie, działania i decyzje podejmowane przez organy utworzone na mocy umów handlowych lub inwestycyjnych, posiedzenia ekspertów oraz akty delegowane i wykonawcze); w związku z powyższym wyraża ubolewanie, że Rada nie udostępniła posłom do Parlamentu Europejskiego i ogółowi społeczeństwa mandatów negocjacyjnych dotyczących wszystkich negocjowanych obecnie umów, ale z zadowoleniem przyjmuje fakt, że po roku negocjacji między Komisją a Parlamentem w sprawie dostępu do dokumentów związanych z negocjacjami na temat transatlantyckiego partnerstwa handlowo-inwestycyjnego (TTIP) nareszcie osiągnięto porozumienie operacyjne, w ramach którego wszyscy posłowie do PE uzyskali ten dostęp, dzięki czemu negocjacje w sprawie TTIP stały się bardziej przejrzyste niż kiedykolwiek; w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem ambitny zamiar Dyrekcji Generalnej ds. Handlu Komisji Europejskiej wykorzystania obecnej inicjatywy na rzecz przejrzystości TTIP jako modelu dla wszystkich negocjacji handlowych, jak określono w strategii „Handel z korzyścią dla wszystkich” oraz zamiar wdrożenia takiego modelu;

50. podkreśla, że – jak zauważył TSUE – konieczność zapewnienia przejrzystości wynika z demokratycznego charakteru rządów w UE oraz że w przypadku np. negocjacji handlowych, gdy opinia publiczna nie ma dostępu do informacji poufnych, muszą one być dostępne dla parlamentarzystów, którzy kontrolują politykę handlową w imieniu obywateli; uważa zatem, że Parlament bezwzględnie powinien mieć dostęp do informacji niejawnych, aby wykonywać uprawnienia kontrolne, dopełniając obowiązku właściwego postępowania z takimi informacjami; jest zdania, że powinny istnieć jasne

Czwartek, 14 września 2017 r.

kryteria opatrywania dokumentów klauzulą „niejawne”, aby unikać niejednoznaczności i arbitralnych decyzji, a ponadto dokumenty powinny się odtajniać, gdy tylko przestanie istnieć potrzeba utajnienia; apeluje do Komisji o dokonywanie oceny, czy negocjowany dokument może zostać upubliczniony niezwłocznie po tym, jak został on wewnętrznie sfinalizowany; zwraca uwagę, że orzecznictwo TSUE wyraźnie stwierdza, że jeśli dokument pochodzący z instytucji UE jest objęty wyjątkiem dotyczącym prawa dostępu, dana instytucja musi wyraźnie wyjaśnić, dlaczego dostęp do tego dokumentu mógłby stanowić konkretne i faktyczne naruszenie interesu chronionego wyjątkiem, oraz że orzecznictwo to stwierdza, że ryzyko takiego naruszenia powinno dać się w rozsądny sposób przewidzieć, a nie być czysto hipotetyczne; wzywa Komisję do wdrożenia zaleceń Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich z lipca 2014 r., ze szczególnym uwzględnieniem dostępu do dokumentów dotyczących wszystkich negocjacji, oraz do publikowania porządków obrad i protokołów posiedzeń z udziałem osób i organizacji objętych zakresem obowiązywania rejestru służącego przejrzystości; apeluje do Komisji o informowanie Parlamentu i opinii publicznej o wstępnych programach negocjacji jeszcze przed ich rozpoczęciem, a także o ostatecznych programach i sprawozdaniach już po zakończeniu negocjacji;

51. uważa, że UE musi odgrywać wiodącą rolę, jeśli chodzi o zwiększanie przejrzystości negocjacji handlowych, nie tylko w odniesieniu do procesów dwustronnych, lecz także, w miarę możliwości, do procesów kilkustronnych i wielostronnych, przy nie mniejszej przejrzystości niż ta, która towarzyszy negocjacjom zorganizowanym w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO); podkreśla jednak, że Komisja musi również przekonać swoich partnerów negocjacyjnych do zwiększenia przejrzystości po ich stronie, aby upewnić się, że jest to proces wzajemny, w którym pozycja negocjacyjna UE nie jest zagrożona, oraz do uwzględnienia pożądanego poziomu przejrzystości przy określaniu zakresu negocjacji z potencjalnymi partnerami negocjacyjnymi; podkreśla, że większa przejrzystość leży w interesie wszystkich partnerów negocjacyjnych i interesariuszy UE na całym świecie oraz że może ona zwiększyć globalne wsparcie dla handlu opartego na zasadach;

52. przypomina, jak ważne jest, by proces ustawodawczy w sprawie wspólnej polityki handlowej opierał się na statystykach unijnych zgodnych z postanowieniami art. 338 ust. 2 TFUE oraz na ocenach skutków i ocenach wpływu na zrównoważony rozwój spełniających najwyższe normy bezstronności i rzetelności, która to zasada powinna przyświecać wszelkim odpowiednim przeglądom w ramach realizowanej przez Komisję strategii „lepszego stanowienia prawa”; uważa, że oceny skutków dla każdego sektora zapewniłyby umowom handlowym UE wyższy poziom wiarygodności i prawomocności;

53. przypomina swój apel skierowany do Komisji w rezolucji z dnia 12 kwietnia 2016 r.⁽¹⁾ o przygotowanie europejskiego kodeksu postępowania w kwestii przejrzystości, rzetelności i rozliczalności, który służyłby jako wytyczna działań przedstawicieli UE w organizacjach i organach międzynarodowych; apeluje o większą spójność i koordynację polityki w globalnych instytucjach poprzez wprowadzenie międzynarodowych standardów legitymacji demokratycznej, przejrzystości, rozliczalności i rzetelności; uważa, że UE powinna zracjonalizować i skodyfikować swoją reprezentację w międzynarodowych organizacjach i organach, aby zwiększyć przejrzystość, uczciwość i odpowiedzialność udziału Unii w tych organach, jej wpływ i propagowanie prawodawstwa, które przyjęła w wyniku procesu demokratycznego; wzywa do przyjęcia porozumienia międzyinstytucjonalnego w celu sformalizowania między przedstawicielami UE a Parlamentem dialogu, który należy zorganizować z udziałem Parlamentu Europejskiego w celu ustalenia wytycznych dotyczących przyjmowania i zapewnienia spójności europejskich stanowisk w okresie poprzedzającym najważniejsze rokowania międzynarodowe;

Przejrzystość i odpowiedzialność w zakresie wydatków publicznych

54. uważa, że dane dotyczące budżetu i wydatków w UE powinny być przejrzyste i rozliczalne za pośrednictwem publikacji, w tym na poziomie państw członkowskich w odniesieniu do zarządzania dzielonego;

Przejrzystość i rozliczalność zarządzania gospodarczego w strefie euro

55. uważa, że decyzje podejmowane w ramach posiedzeń Eurogrupy, Komitetu Ekonomiczno-Finansowego, „nieformalnych” posiedzeń Rady Ecofin i szczytów państw strefy euro muszą być w razie konieczności zinstytucjonalizowane, stać się przejrzyste i rozliczalne, w tym za sprawą publikacji porządków obrad i protokołów posiedzeń, w dążeniu do znalezienia równowagi między pożądaną przejrzystością a konieczną ochroną polityki finansowej, monetarnej lub ekonomicznej Unii bądź państw członkowskich;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0108.

Czwartek, 14 września 2017 r.

Przejrzystość i odpowiedzialność w odniesieniu do budżetu UE

56. zwraca uwagę, że w 2014 r. zamkniętych zostało łącznie 40 spraw dotyczących personelu UE i członków instytucji; podkreśla, że liczba ta jest niewielka, co wskazuje, że nadużycia i korupcja nie są zjawiskami powszechnymi w instytucjach UE ⁽¹⁾;

57. podkreśla, że w 2014 r. najwięcej potencjalnych przypadków nadużyć, o których poinformował Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF), dotyczyło wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych (549 z 1 417 zarzutów); podkreśla, że w 2014 r. OLAF zalecił odzyskanie 476,5 mln EUR środków z funduszy strukturalnych; odnotowuje, że odpowiednie organy odzyskały kwotę 22,7 mln EUR w następstwie zaleceń OLAF przedstawionych w 2014 r.; apeluje do państw członkowskich o priorytetowe potraktowanie prawidłowego przyznania funduszy UE oraz o dołożenie wszelkich starań w celu odzyskania funduszy, które zostały niewłaściwie przyznane ⁽²⁾;

58. apeluje do Komisji o przedstawienie rewizji tzw. sześciopaku i dwupaku w celu zapewnienia Parlamentowi większych uprawnień kontrolnych przy przyjmowaniu kluczowych dokumentów dotyczących europejskiego semestru, a w szczególności skutecznych środków zagwarantowania poszanowania zasady pomocniczości i proporcjonalności;

59. apeluje do Eurogrupy o włączenie Parlamentu w monitorowanie wypełniania warunków umownych ustalonych z beneficjentami pomocy finansowej przyznanej w ramach Europejskiego Mechanizmu Stabilności;

Ochrona osób zgłaszających zachowania nieetyczne oraz walka z korupcją

60. z zadowoleniem odnosi się do prowadzonego przez Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich postępowania mającego wykazać, czy instytucje UE spełniają swe zobowiązania dotyczące wprowadzenia wewnętrznych zasad dotyczących sygnalizowania nieprawidłowości; wyraża ubolewanie w związku z ustaleniami Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, zgodnie z którymi niektóre instytucje UE nie wdrożyły jeszcze należycie przepisów dotyczących ochrony osób zgłaszających zachowania nieetyczne; zwraca uwagę, że dotychczas takie przepisy przyjęły jedynie Parlament, Komisja, Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich oraz Trybunał Obrachunkowy; apeluje o przeprowadzenie przez Parlament badania dotyczącego mechanizmu ochrony akredytowanych asystentów parlamentarnych w razie zgłoszenia przez nich zachowań nieetycznych;

61. uważa, że skuteczna ochrona osób zgłaszających zachowania nieetyczne jest najważniejszym orężem w walce przeciwko korupcji i w związku z tym przypomina swój apel do Komisji z dnia 25 listopada 2015 r. ⁽³⁾ o przedstawienie do czerwca 2016 r. ram ustawodawczych UE w celu skutecznej ochrony „demaskatorów i innych tego typu osób” ⁽⁴⁾, z uwzględnieniem oceny przepisów na szczeblu krajowym, aby zapewnić minimalne przepisy dotyczące osób zgłaszających zachowania nieetyczne;

62. apeluje do Komisji o ściśle stosowanie środków dotyczących uznaniowości i wykluczenia w odniesieniu do zamówień publicznych, z właściwymi kontrolami przeszłości przeprowadzanymi w każdym przypadku, jak również o stosowanie kryterium wykluczenia w celu wyłączania przedsiębiorstw w razie konfliktu interesów, co ma kluczowe znaczenie dla ochrony wiarygodności instytucji;

63. uważa, że osoby zgłaszające nieetyczne zachowania zbyt często spotykały się z prześladowaniem raczej niż ze wsparciem, nawet w instytucjach UE; apeluje do Komisji o przedstawienie wniosku dotyczącego zmiany rozporządzenia w sprawie działalności Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich oraz o dodanie do zakresu jego kompetencji funkcji punktu kontaktowego dla osób zgłaszających zachowania nieetyczne, które czują się ofiarami prześladowania; apeluje do Komisji o przedstawienie propozycji odpowiedniego zwiększenia budżetu Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, aby umożliwić wprowadzenie w życie tego nowego zadania stanowiącego wyzwanie;

64. apeluje, by UE jak najszybciej złożyła wniosek o członkostwo w Grupie Państw przeciwko Korupcji Rady Europy (GRECO) oraz aby Parlament Europejski był stale informowany o biegu nadanym temu wnioskowi o członkostwo; apeluje do Komisji o zawarcie w sprawozdaniu przeglądu największych problemów korupcyjnych w państwach członkowskich, zaleceń politycznych zmierzających do zaradzenia tym problemom, a także działań następczych, które powinny zostać podjęte przez Komisję, ze szczególnym uwzględnieniem szkodliwego wpływu działań korupcyjnych na funkcjonowanie rynku wewnętrznego;

⁽¹⁾ Sprawozdanie OLAF za rok 2014, Piętnaste sprawozdanie Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2014 r.

⁽²⁾ Ibidem.

⁽³⁾ Zob. rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie interpretacji prawa podatkowego i innych środków o podobnym charakterze lub skutkach Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0408.

⁽⁴⁾ Ibidem., ust. 144.

Czwartek, 14 września 2017 r.

65. uważa, że osoby, które zostały skazane za korupcję prawomocnym wyrokiem w UE, lub przedsiębiorstwa prowadzone lub posiadane przez osoby, które dopuściły się korupcji lub sprzeniewierzenia środków publicznych w interesie swojego przedsiębiorstwa i zostały za to skazane prawomocnym wyrokiem, powinny przez okres co najmniej trzech lat mieć faktyczny zakaz zawierania umów w sprawie zamówień publicznych z Unią Europejską i zakaz otrzymywania funduszy UE; wzywa Komisję do wprowadzenia zmian w systemie prekluzji; podkreśla, że przedsiębiorstwa wykluczone przez Komisję z ubiegania się o fundusze UE powinny być automatycznie umieszczane w publicznym wykazie, aby lepiej chronić interesy finansowe UE i umożliwić opinii publicznej sprawowanie kontroli;

66. zwraca uwagę, że odkąd w dniu 12 listopada 2008 r. Unia Europejska została zatwierdzoną stroną Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji (UNCAC), nie uczestniczyła ona w mechanizmie wzajemnej oceny przewidzianym w ramach tej konwencji ani nie podjęła działań w celu dokonania samooceny tego, w jaki sposób wypełnia swoje obowiązki wynikające z konwencji; apeluje do Unii Europejskiej o wypełnienie spoczywających na niej obowiązków wynikających z UNCAC poprzez dokonanie samooceny tego, w jaki sposób wypełnia swoje obowiązki wynikające z konwencji oraz uczestniczy w mechanizmie wzajemnej oceny; apeluje do Komisji o jak najszybsze opublikowanie następnego sprawozdania o zwalczaniu korupcji w UE oraz o włączenie do niego rozdziału dotyczącego instytucji UE; apeluje do Komisji o przeprowadzenie zarówno na poziomie instytucji unijnych, jak i państw członkowskich dodatkowej analizy środowiska, w którym wdrażane są strategie polityczne, aby określić nieodłączne czynniki krytyczne, newralgiczne obszary i czynniki ryzyka sprzyjające korupcji;

67. przypomina o swoim stanowisku z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego⁽¹⁾ i apeluje o podjęcie szybkiej decyzji w tej kwestii;

Rzetelność w uregulowaniach UE

68. wzywa Komisję do analizy systemowych zabezpieczeń w celu uniknięcia konfliktu interesów w zakresie regulacji wyrobów przemysłowych i wdrażania polityki; wzywa Komisję do zajęcia się obecnym strukturalnym konfliktem interesów w zakresie publicznej oceny ryzyka objętych regulacjami wyrobów, a mianowicie sytuacją, w której ocena tych wyrobów opiera się w dużej mierze lub całkowicie na badaniach prowadzonych przez wnioskodawców lub opłacane przez nich podmioty trzecie i w której zbyt często nie zwraca się uwagi na wyniki badań niezależnych lub nawet odrzuca takie wyniki; uznaje, że producenci w dalszym ciągu powinni przedkładać wyniki badań, przy założeniu rozłożenia kosztów między duże firmy i MŚP w oparciu o ich względny udział rynkowy w celu zagwarantowania uczciwego działania w tym zakresie, jednak uważa, że osoby prowadzące ocenę powinny w pełnym zakresie uwzględniać na jej potrzeby niezależne badania naukowe, które zostały zrecenzowane przez innych ekspertów z branży; wzywa Komisję w szczególności do przeglądu swojego komunikatu z 2002 r. w sprawie ogólnych zasad i standardów prowadzenia konsultacji z zainteresowanymi stronami; w celu rozwiązania problemów wynikających z wybiórczego niedopuszczania do szerszego obiegu niekorzystnych wyników badań sugeruje, że warunkiem umożliwiającym uwzględnienie w procesie regulacyjnym i politycznym mogłaby być wcześniejsza rejestracja badań i prób naukowych, wraz z podaniem zakresu i spodziewanej daty ukończenia; podkreśla, w interesie rzetelnego i niezależnego doradztwa naukowego w zakresie opracowywania polityki, jak ważne jest przeznaczenie wystarczających zasobów na rozwój wewnętrznej eksperckiej wiedzy w wyspecjalizowanych agencjach UE, w tym w zakresie możliwości prowadzenia badań i prób oraz publikacji ich wyników, co poprawi atrakcyjność służby publicznej w zakresie doradztwa regulacyjnego bez przerywania kariery zawodowej naukowców na uczelni;

Wzmocnienie rozliczalności parlamentarnej Komisji i jej agencji

69. wzywa Komisję do sporządzenia projektu rozporządzenia dotyczącego wszystkich agencji UE, na podstawie którego Parlamentowi przyznane zostaną uprawnienia w zakresie współdecydowania w procesie mianowania lub dymisji dyrektorów tych agencji oraz bezpośrednie prawo do zadawania im pytań i ich przesłuchiwanie;

70. zwraca uwagę na potrzebę zatrudniania niezależnych ekspertów w agencjach UE, a także położenia większego nacisku na eliminowanie konfliktów interesów w organach agencji; zwraca uwagę, że obecnie eksperci wielu agencji, w tym Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA), nie otrzymują wynagrodzenia; apeluje o odpowiednie wynagradzanie ekspertów w agencjach regulacyjnych, którzy reprezentują na przykład organizacje niedochodowe i środowiska akademickie; podkreśla znaczenie przeznaczenia odpowiednich zasobów na rozwój wewnętrznej eksperckiej wiedzy w wyspecjalizowanych agencjach UE;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0427.

Czwartek, 14 września 2017 r.

71. apeluje do EFSA, Europejskiej Agencji Leków (EMA) i Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) o pilne przeanalizowanie ich polityki niezależności w celu wyraźnego zagwarantowania całkowitej niezależności do sektorów gospodarki, które regulują, oraz w celu uniknięcia wystąpienia konfliktu interesów między pracownikami tych agencji a ekspertami;
72. wyraża poparcie dla parlamentów narodowych, które zapraszają komisarzy w celu zadawania im pytań;
73. przypomina, że możliwość powoływania komisji śledczych jest nieodłączną cechą systemów parlamentarnych na całym świecie oraz że Traktat z Lizbony ustanawia specjalną procedurę ustawodawczą w celu przyjęcia rozporządzenia w sprawie uprawnień śledczych w art. 226 akapit 3 TFUE; podkreśla, że zgodnie z zasadą lojalnej współpracy Parlament, Rada i Komisja muszą dojść do porozumienia w sprawie nowego rozporządzenia;
74. wzywa do podjęcia szybkiej decyzji w sprawie wniosku Rady i Komisji z dnia 23 maja 2012 r. dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego w sprawie szczegółowych przepisów regulujących wykonywanie przez Parlament Europejski uprawnień śledczych ⁽¹⁾;

o

o o

75. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
-

⁽¹⁾ Dz.U. C 264 E z 13.9.2013, s. 41.